

FAMILJ

Hon vill bli ett med sina bilder

PUBLICERAD 2019-07-12

Gunnel Wählstrand är en av Sveriges främsta samtidskonstnärer. Foto: Christine Olsson/TT

Med tuschpennor och enorma akvarellpapper har Gunnel Wählstrand målat sig in i familjens fotoalbum och skapat motiv hämtade ur sin egen historia. Fyra månader brukar det ta för konstnären att färdigställa ett verk.

Läs senare

Det är en process som kräver omsorgsfull exakthet, eftersom tuschtekniken innebär att de ljusa partierna är utsparat vitt papper. Ett fel kan inte rättas till – då får hela målningen kasseras.

– Eftersom tusch är permanent måste man röra sig runt det ljusa försiktigt utan att nudda, i väldigt många lager. Lite som att viska samma sak hundratals gånger tills det är som en kör, berättar hon.

Det är ett tålmodsprövande arbetssätt och det kräver ett temperament hon egentligen inte alls har, säger hon. Som mamma till en trotsig treåring blir hennes brist på tålmod rent privat extra uppenbart. Men i ateljén är det en förutsättning.

– Långa processer bygger på trohet till idén. I början flackar man runt och ojar sig, men sedan infinner sig något slags lugn i beslutet att följa just den bilden. Det handlar ju om att underkasta sig uppgiften och förhoppningsvis komma ut på andra sidan något klokare.

Hon målar inte längre sin pappa. Han som gick bort när Gunnel bara var ett år, och som hon närmade sig via familjealbumen. Genom att återskapa de gamla fotografierna i sina tuschmålningar fann hon att hans närvaro blev starkare, tills de stod på samma sida om kameranlinsen. Då kunde hon börja ta bort honom ur motiven.

I dag målar hon utifrån egna fotografier av platser som betyder något för henne. Men drivkraften är densamma – att bli ett med det hon avbildar. Arbetet med varje detalj ger till slut en förståelse för helheten, ”oavsett om det är en person, en möbel eller skum på havet”.

– Efter tillräckligt lång tid tillsammans infinner sig en känsla av utbytbarhet. Det är en enormt skön känsla, värd vägen dit, säger hon.

– Jag upptäckte Vija Celmins för några år sedan. Hon har ägnat hela sitt liv åt typ tre motiv; vattenytor, stjärnhimlar och öken. That's it. Motiv som är omöjliga att greppa. Jag blev väldigt styrkt av att hon fortsatt så konsekvent.

Hon började måla i tusch på Kungliga konsthögskolan. Under uppväxten i Borås var det en annan typ av måleri hon drömde om – Gunnel ville bli sminkös. Men när hon kom in på en förberedande konstutbildning på Mullsjö folkhögskola tog livet en annan riktning.

Den långa processen bakom varje konstverk innebär stor efterfrågan och liten produktion. Hon fick sitt genombrott redan med examensutställningen på Konsthögskolan år 2003. Sedan dess har hon haft utställningar på bland annat Andréhn-Schiptjenko, och – den största utställningen hon någonsin gjort, på Magasin III 2017. Den flyttade sedan till Museum Boijmans Van Beuningen i Rotterdam.

Hur är det att skiljas från ett konstverk?

– Så skönt! En befrielse. Inget mer ansvar. Insatsen blir högre och högre ju längre man håller på, närsomhelst kan något hända och då är man på ruta ett igen. Fast precis i början, första dygnet efter KLART känns det oftast väldigt konstigt. Det liknar besvikelse.

Vad vill du göra när du inte arbetar?

– När läget är som mest pressat, inför en deadline, längtar jag så kopiöst mycket efter vanlig vardagslunk, plöja tv-serier och sådant. Gå långsamt på stan, beta av antikaffärerna på Upplandsgatan, lyxköpa fina ullgarner som garanterat aldrig blir något annat, men som triggas fantasin om det perfekta plagget.

Gunnel Wählstrand

Fyller: 45 år den 12 juli.

Gör: Konstnär.

Bor: Stockholm.

Familj: Jenna, 47, och Turid, tre år.

Så firar jag födelsedagen: Förmodligen med termos på någon klippa i Bohuslän.

Om att fylla 45: "Vet inte än..."

Senaste kulturupplevelse: "Jag blev medbjuden till Orienteatern för några veckor sedan, trodde det skulle vara folkmusik, men hamnade framför en oväntad kaskad av allt möjligt. Fruktansvärt bra. Nationalteatern, sista spelningen."

Saker som engagerar: "Helt ärligt – det som får mig mest speedad, alla kategorier, är planlösning. Det låter tråkigt men är som intensivmeditation/hjärnmassage/total eskapism. Sitta med ovanifrånritning och tänka sig ned i rummet, flytta väggar och komma på lösningar. Timmarna flyger förbi."

TEXT

Malin Eijde/TT

Publicerad: DN, 2019-07-12

<https://www.dn.se/familj/hon-vill-bli-ett-med-sina-bilder/>